

Carl Philip: Inget gör mig mer sorgsen

Carl Philip väljer nu att för första gången berätta om att varför han avslöjade sin dyslexi:

– Jag är glad att jag tog modet till mig och öppnade upp mig om min dyslexi.

Prinsen kräver krafttag i skolan:

– För alla de som varje dag kämpar med bokstäver och siffror som hoppar omkring i skolböckerna. Alla som blir utskrattade när det blir fel. Jag vet hur det är. Jag var en av dem.

Prins Carl Philip valde på måndags-eftermiddagen att för första gången prata om sin dyslexi i ett offentligt sammanhang.

– Inget gör mig mer sorgsen än när någon pekas ut som korkad på grund av sin dyslexi. Jag vet själv hur det känns. Det förvärrar dyslexin.

Hösten 2014 var han med hos David Hellenius i TV4 och där berättade om sina problem att läsa och skriva.

– Dyslexi är först och främst genetiskt, min pappa har det och Victoria också. Att

läsa högt för hela klassen var skitjobbigt på ren svenska, sa han.

Nu i dag på föredraget ”Likvärdighet i landet för elever med läs- och skrivsvårigheter/dyslexi” på Specialpedagogiska skolmyndigheten i Stockholm var Carl Philip hedersgäst och han var både rak, tuff och framför allt ärlig i sitt inledningsanförande:

– Dyslexi är en av orsakerna i dag till mobbning och utanförskap. Jag vet själv hur det känns.

– Vi måste hitta nya vägar för att hjälpa elever med dyslexi i skolan. Vi ska ha noll tolerans för mobbning. Och noll tolerans för elever med dyslexi att känna sig utanför, sa Carl Philip.

”Jag vill sätta ner foten offentligt”

Han hade hela sin uppväxt och skolåren stora problem med sin dyslexi. När han gick på högstadiet sattes stora resurser in på att hjälpa honom i skolarbetet och dyslexin. Nu vill Carl Philip att alla ska få en chans i skolan:

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI/TT

– Det är därför jag vill sätta ner foten offentligt. Jag gör det för egen del och för alla andra som har dyslexi. Tillsammans kan vi bryta den negativa spiralen. Jag vill att vi i dag ska tänka på alla unga tjejer och killar som varje dag kämpar med dyslexin i skolan.

Carl Philip poängterade:

– De här frågorna är inte enbart viktiga för mig, utan även för de 100 000-tals svenskar som har dyslexi. Det handlar om de elever som varje dag kämpar. Och om alla som kämpar så mycket hårdare i skolan än sina kamrater för att nå samma mål. Jag vet hur det är för jag var en av dem.

– Det här är ett första steg att våga. Att våga prata om dyslexin. Och att hitta nya vägar för att hjälpa elever med dyslexi i skolan.

– Vi ska ha noll tolerans för mobbning. Och noll tolerans för elever med dyslexi att känna sig utanför. Tyvärr är dyslexi

en av orsakerna i dag till mobbning och utanförskap.

”Jag vet själv hur det känns”

Carl Philip har själv haft tuffa år i skolan på grund av sin dyslexi och berättar nu:

– Inget gör mig mer sorgsen än när någon pekats ut som korkad på grund av sin dyslexi. Jag själv vet hur det känns. Kränkningar gör att man blir mer osäker och det förvärrar dyslexin och det blir en negativ spiral.

För att få till en ändring ser Carl Philip ”kommunikation” mellan allt från skolan, elever till experter.

– Lyssna och lära av varandra. Bli bättre på att tidigt identifiera elever med dyslexi. Tillsammans kan vi bryta den negativa spiralen. Sätta samtalet om dyslexin på agendan.

Publicerad i Expressen, 9 mars 2015, Johan T Lindwall